

hvervsvirksomhed, kan foretage et fradrag svarende til 30 pct. af dette overskud.

Hvis eksempelvis pensionsopspareren har haft et overskud på 400.000 kr., kan der foretages et kapitalindskud på 120.000 kr. med fuldt fradrag for indkomståret.

Denne model har en række fordele i forhold til den model, der fremgår af lovforslaget.

For det første er det således ikke strengt nødvendigt at kende det præcise overskud af virksomheden i forbindelse med indbetalingen på ordningen, og en udskydelse af indbetalingsfristen er derfor unødvendig. Hvis det i forbindelse med selvangivelsen/årsregnskabet efterfølgende viser sig, at den foretagne indbetaling eksempelvis svarer til 25 pct. af overskuddet, er der fradrag for hele indskuddet i indkomståret.

Viser det sig, at der er indbetalt mere end 30 pct., kan der foretages fradrag for de første 30 pct. i indskudsåret, mens det resterende beløb vil kunne fradrages i de følgende indkomstår som beskrevet nedenfor.

Hvis pensionsopspareren i det ovennævnte eksempel har et overskud på 400.000 kr., men har indskudt 150.000 kr., vil der som udgangspunkt kunne fradrages 1/10 heraf, dvs. 15.000 kr. i indkomståret, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 3. Efter gældende ret kan pensionsopspareren foretage fradrag op til 40.100 kr., jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 5, men med den foreslåede regel i ændringsforslaget får pensionsopspareren en ny mulighed, nemlig at foretage fradrag op til 120.000 kr., svarende til 30 pct. af overskuddet.

Det følgende år vil der igen som udgangspunkt kunne fradrages 1/10 af de 150.000 kr., der blev indbetalt året før, dvs. 15.000 kr. Pensionsopspareren kan dog foretage fradrag op til 40.100 kr., jf. gældende ret, sådan at det resterende, ikke fratrukkne indskud på 30.000 kr., kan fradrages i dette år, ligesom opspareren også i dette år i stedet kan vælge at anvende 30-procents-reglen.

Hvis pensionsopspareren i dette år således igen har et overskud på 400.000 kr. og der indskydes yderligere 120.000 kr. på ordningen som kapitalindskud, vil der som udgangspunkt kunne foretages fradrag for 1/10 af de 150.000 kr. fra året før plus 1/10 af årets indskud på 120.000 kr., dvs. for 27.000 kr. Opspareren kan igen enten foretage fradrag op til 40.100 kr. efter den gæl-

dende regel eller vælge at foretage fradrag op til 120.000 kr., svarende til 30 pct. af årets overskud. Overskydende indskud vil tilsvarende kunne fradrages i de følgende indkomstår.

Hvis pensionsopspareren i samme situation i stedet nøjes med at foretage et yderligere indskud på 90.000 kr., vil der som udgangspunkt kunne foretages fradrag for 1/10 af de 150.000 kr. fra året før plus 1/10 af årets indskud på 90.000 kr., dvs. for 24.000 kr. Opspareren kan enten foretage fradrag op til 40.100 kr. efter den gældende regel eller foretage fradrag op til 120.000 kr., svarende til 30 pct. af årets overskud. Der vil herefter ikke være overskydende indskud til fradrag i de følgende indkomstår. De 2 års indskud er således blevet fuldt fradraget over de 2 år.

Efter omstændighederne er der således ikke fuld fradragsret for indbetalingen i indbetalingsåret, men for det første vil der være fuldt fradrag for den del af betalingen, der svarer til 30 pct. af overskuddet i virksomheden, og for det andet vil – som eksemplerne illustrerer – det overskydende beløb blive »indhentet« i løbet af de følgende år.

For det andet har forslaget den fordel, at pensionsopspareren ikke behøver at binde sig til et fast beløb hvert år. Der gives med ændringsforslaget altså ikke en skattemæssig rettighed, hvilket er tilfældet for den model, der er fremlagt i lovforslaget. Efter modellen i lovforslaget kan pensionsindbetalingen med skattemæssig virkning nedsættes til 10 pct. af overskuddet uanset aftale, og det vil potentielt kunne karambolere med den civile retlige aftale.

Det betyder samtidig – og for det tredje – at ophører den selvstændige erhvervsvirksomhed eksempelvis på grund af konkurs, er pensionsopspareren ikke forpligtet til at foretage indbetalinger, som den pågældende ikke har økonomisk mulighed for at foretage. Den pågældende behøver således ikke at frygte efterbeskatning i tilfælde af ophør af den selvstændige erhvervsvirksomhed på grund af konkurs – eller i øvrigt hvis den selvstændige erhvervsvirksomhed ophører.

For det fjerde undgås de problemer, der som nævnt tidligere ville opstå i forbindelse med udskydelse af indbetalingsfristen til den 30. juni i året efter indkomståret.

For det femte har modellen den fordel, at den – ligesom den oprindelig fremsatte model – ikke